

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Τοῦ κ. Γ. ΛΑΖΑΡΙΔΗ

Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου γιὰ κάθε κινηματογραφικὴ ἐκδήλωση, κάθε μέρα μεγαλώνει. Κι' ὁ πῶ ἀδιάφορος παρουσιάζει μερικές... σταγόνες ἐνδιαφέροντος γιὰ τὴν Τέχνη. Ἡ «Μουσικὴ Κίνηση» θὰ θεωροῦσε σαβερὴ τὴν παράλειψιν ἂν δὲν ἐνημέρωνε τὸ ἀναγνωστικὸ τῆς κοινῆς καὶ στὸν τομέα αὐτὸ τῆς τέχνης. Γι' αὐτὸ ἀπὸ τὸ σημερινὸ μας τεχνος καθιερώσουμε μιὰ εἰδικὴ στήλη, ὅπου οἱ ἀναγνώστες μας θὰ βρῶσιν μιὰ ἀνασκόπηση ἀπὸ τὰ πῶ ἐνδιαφέροντα κινηματογραφικὰ γεγονότα τοῦ δεκαπενθημέρου.

Κι' ἀρχίζουμε πρῶτα ἀπ' τὸν Ἑλληνικὸν κινηματογράφον, γιὰ τὸν ὅποιο μορεὶ κανεὶς νὰ πεῖ ὅτι ἀρχισε κάπως νὰ βρῶσκει τὸ δρόμον του. Ἡ Ἑλληνικὴ Κινηματογραφικὴ παραγωγὴ γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τῆς ἐμφανείσεως τῆς θὰ δώσει ἐφέτος τὸ «παρὸν» ὁ ἔπισημη κινηματογραφικὴ «Ἐκθεσις».

Κάθε χρόνον οἱς Βρυξέλλες γίνεται ἕνα μεγάλο κινηματογραφικὸν φεστιβάλ, ὅπου οἱ κυριώτερες κινηματογραφικὲς ἐπιτείναιων (Ἀμερικὴ, Ἀγγλία, Γαλλία, Ἰταλία κ.τ.λ.) παρουσιάζουν ὅτι ἐκλεκτότερον ἔχουν νὰ νὰ ἐπιδείξουν. Ἐργα ὅλα τέλεια ἀρτιώτατα ἀπὸ κάθε ὄψει, σὸ σημείον πὸ πολλές φορές ἡ τελειότητά τους αὐτὴ φέρνει εἰς δύσκολη θέσι τὴ συνοφρουμένη Κριτικὴ Ἐπιτροπὴ. Καὶ γιὰ νὰ γίνουμε παραστατικότεροι, πέρην σὸ φεστιβάλ τῶν Βρυξέλλων, ἡ Ἐπιτροπὴ τὰ βρῶσκει οὐκ οὐρα προκειμένου νὰ ἐκλέξει τὸ καλύτερον ἔργον μεταξὺ τοῦ «Ἀμλετ», τῶν «Κόκκινων Παπουτσιῶν», τοῦ «Ὀλιβερ Τουϊστ», τῆς «Διπλῆς Ζωῆς» κ.ἄ.

Ἐφέτος ἀνάμεσα σὲ ἐφάμιλλα ἔργα θὰ ἐμφανισθῇ μὲ τὸ μικροσκοπικὸν τῆς ἀνάπτυξη καὶ ἡ Ἑλληνικὴ μας παραγωγὴ, «Ἐπικίνδυνον πείραμα» θὰ πῆτε. Σὺμφωνοί, Ἄλλὰ καὶ συγκινητικὸ... Τὰ ἔργα μας πὸ πῶ θὰ παιχθῶν σ' ἕνα μῆνα σὸ φεστιβάλ αὐτὸ, θὰ εἶναι ὁ «Μαρίνος Κοντάρας» καὶ ἡ «Ἄννα Ροδίτη». Σὺγκριση μὲ τοὺς ξένους ἀντιπάλους μας δὲν μορεὶ νὰ γίνει βέβαια οὔτε γι' ὅσους, ὅμως οἱ δύο αὐτὲς ταινίες ἔχουν πολλὰ ἀναμφισβήτητα προτερήματα.

Ὁ «Κοντάρας» ἂν δὲν ἔχει ἐθαμβωτικὸν πλοῦτον,

σκηνοθεσίας, ἔχει ὅμως ἕνα ὄλλο θαυμάσιον χάρισμα. Ἐχει εὐλικρίνεα, μυρίζει Ἀγίασιν, ἔχει Ρωμεικὴν λεβεντιά, καὶ τὰ γραφικώτατα Νησιά μας εἶναι χίλιες φορές πῶ ὄμορφα ἀπὸ ὅσους ἕνα φαντασμαγορικὰ ἀνετόκος τῆς ὄπεραταντικῆς Κινηματογραφουπέλας. Τὸ ἴδιον καὶ ἡ «Ἄννα Ροδίτη». Εἶναι ἕνα φῶμι γεμητὸν συμπαιθτικὴ ἀπλότητα.

Ἄν ὁ κριτὴς πὸ ἀποτελοῦν τὴν Ἑλληνοδόκι Ἐπιτροπὴ τοῦ «Φεστιβάλ» τῶν Βρυξέλλων εἶναι καλὸπιστὸν θεατὰ καὶ ἔξερων νὰ ἐκτιμοῦν τὸν κόπον τοῦ φτωχοῦ πὸν μορεὶ παρὰ τὴν ἀδυναμία του, νὰ φέρει τὴν Τέχνην σ' ὅσον μορεὶ φηλότερον ἐπίπεδον, τότε σφαλδὸς θ' ἀντικρύσουν τὸν «Κοντάραν» μας καὶ τὴν «Ροδίτην» μας, μὲ συμπάθειαν κι' ἀγάπην.

Δὲν θὰ ζητήσουμε ὄλλωστε — ἔτσι φαντάζομαι — παπύρους, βραβεῖα καὶ ὄλλες. Διὸ καλὰ καὶ ἔθναραστικὰ λόγια θὰ μὰς φτάσουν γιὰ νὰ συνεχίσουμε τὴν προσπάθειάν μας αὐτὴν...

Ἐν τῷ μεταξὺ γιὰ τὴν προσεχὴν περίοδο ἐτοιμάζονται ἀρκετὲς νέες ταινίες. Τὸ εὐχάριστον εἶναι ὅτι τὰ νέα Ἑλληνικὰ ἔργα ἀναγγέλλονται ἀπὸ ἀνθρώπους σοβαροῦς, μὲ θετικὴν ἀξία καὶ μὲ ἀξιόλογο καλλιτεχνικὸν παρελθόν. Οἱ αὐτοσχέδιοι «παραγωγοὶ» καὶ «σκηνοθέτες» ἐβήλωσαν εὐτυχῶς σιωπηρῶς παρὰ τὴν ἰσχυρίαν. Κατάλαβαν ἡ μᾶλλον ὁ ἀποτυχίαν τῶν τοῦς ἔβωσαν νὰ καταλάβουν, ὅτι ὁ κινηματογράφος δὲν εἶναι «ἀμῆλι τοῦ μάρμαρα» τους, ὅπου μοροῦν νὰ τὸν τρυποῦν ἀτιμώρητα.

Τὸ περίφημον θεατρικὸν ἔργον τοῦ Μπόρνη «Ἀρραβωνιάσματα» διασκευάστηκε καταλλήλως ἀπὸ τὴν λογοτέχνησαν καὶ παραγωγὸν τοῦ «Μαρίνου Κοντάρου» κ. Μαρία Χατζηνάκου καὶ σὲ λίγο θ' ἀρχίσῃ νὰ γυρίζεται. Θὰ παιχθῶν μ' ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἀλιμίου Βεσκή, ἡ Ἑλλη Ἐανθάκη, ὁ Νίκος Τζώγιας, ὁ Ντίνος (Ἡλιόπουλος) καὶ ὄλλοι γνωστοὶ ἄρθοιστοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κινηματογράφου. Δυσκοιλι παρουσιάστηκε σὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τῆς πρωταγωνιστρίαν. Ὑστερα ὅμως ἀπὸ πολλοὺς κόπους, βρέθηκε κι' αὐτὴ. Πρόκειται γιὰ μιὰ κοπέλλα μὲ πολλὸν ταλέντον—ἀνακάλυψη τῆς κ. Χατζηνάκου— ἡ ὅποια κατὰ τίς προβλήσεις τῶν εἰδικῶν θὰ ἔχει μεγάλη ἐπιτυχία στὸν κινηματογράφον. Ὀνομάζεται Μαργαρίτα Εὐαγγελάτου—λαμπρινὸν (ἀνηψία τοῦ μαέστρου Ἄ. Εὐαγγελάτου)

Ἡ μουσικὴ γιὰ τ' «Ἀρραβωνιάσματα» θὰ γραφῇ ἀπ' τὸ γνωστὸν μας συνθέτη κ. Γ. Καζάσογλου καὶ τίς σκηνογραφίας του θὰ φιλοτεχνῆσει ὁ κ. Γ. Τσαρούχης. Τὴ σκηνοθεσία τῆς νέας αὐτῆς Ἑλληνικῆς ταινίας ἀνάλαβε ἡ ἴδια ἡ κ. Χατζηνάκου.

Ἄλλα Ἑλληνικὰ φῶμι πὸν θὰ δοθεῖ κατὰ τὴν προσεχὴν σαζῶν, θὰ εἶναι ἡ νέα παραγωγὴ τῆς «Φίνος-Φίλμ» πὸν γυρίζεται ἀπὸ τὸ Γιώργον Τζαβέλλα μὲ τίτλον «Ὁ μεθυστάκος» μὲ σενάριον δικὸν τοῦ.

Ἡ νέα ταινία τῶν στούντιον του εἶναι μιὰ ἀνάλαφρη κομωδία, μὲ πρωταγωνιστὰς τὸν Ὀρέστη Μακρῆ, τὸν Δημήτρην Χόρν, τὴν Μ. Ἀλκαίου, τὴν Μπίλιν Κωνσταντοπούλου, τὸν Νίκο Βλαχόπουλον κ. ὄ. Ὅπως πάντα, ἔχουμε μεγάλη ἐμπιστοσύνη καὶ στὴ νέα αὐτὴν δημιουργία τοῦ Φίνου.

Γυρίζονται ὄμως κι' ὄλλες Ἑλληνικὲς ταινίες γιὰ τίς ὅποιας θὰ μιλήσουμε σὲ προσεχὲς μὰς σημείωσα.

Γ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ